

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

XX. (XXXVI.) ÉVFOLYAM, 42 SZÁM 2025. OKTÓBER 18.

300 FORINT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

Szabadság

Magyar mozdonyt a magyar vasútnak!

1046.hu

Fotó: wikimedia.org

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Magyar mozdonyt a magyar vasútnak!

Kétszáz éve annak, hogy Nagy-Britanniában megnyílt az első nyilvános, gőzüzemű személyszállító vasútvonal. George Stephenson Locomotion No.1 mozdonya akkor a csúcstechnikát jelentette.

A nagyszerű feltaláló gyorsan rájött arra, hogy a vasút egy rendszer. Nem elég a hightech mozdony, a sínek se lehetnek rosszabbak. A vasúthoz sok mozdony kell, s ehhez nem elég a feltaláló műhelye, nagyipari háttér, korszerű gépipar kell.

Kétszáz évvel Stephenson történelmi lépése után fájó szívvel tapasztaljuk, gyakran pedig az utazó ember jogos felháborodásával, hogy a MÁV krónikus mozdonyhiánnyal küzd. A KSH adatai szerint 2024-ben 1277 mozdony teljesített szolgálatot a nemzet közlekedési vállalatánál. Senki sem tagadja, hogy ez kevés, többre lenne szükség. Lázár János, az illetékes miniszter sem mondja, hogy minden jó, nem hallgat arról, hogy sok évtized gondjait nem lehet gyorsan megoldani.

A MÁV-nál az elmúlt másfél évtizedben sok értelmes és jó dolog történt. Egységes rendszerbe foglalták a közlekedést, a MÁV-ot, a Volánt, HÉV-et. Tették ezt nálunk, ahol pár évtizede szinte minden megye önálló közlekedési királyság volt.

Bevezették a közös menetjegy- és bérletrendszert, ami korábban mindig megbukott a helyi érdekek ellenállásán. Igaz az elektronikus jegyrendszer bevezetése még várat magára.

Rászánták magukat a Belgrád-Budapest vasútvonal megépítésére, ami durván százéves ugrást jelent. De továbbra se épült gyorsvasút Budapest centruma és a Liszt Ferenc reptér között. Úgy tűnik, hogy lekerült a napirendről a metró vonalak meghosszabbítása és a metró nagyvasútszerű közlekedtetése. Ez se nagyon érthető, hiszen számos országban megcsinálták és pont ez volt az optimális, rendszerszerű megoldás.

Örvendetes hírt kaptunk 2024 nyarán. Eszerint a kínai CRRC Zhuzhou Locomotive Co. Ltd. és az Acemil Zrt. együttműködésének köszönhetően újraindul a magyarországi mozdonygyártás. Lesz közös magyarországi tehervagon-összeszerelés is, erről az Acemil a CRRC Shandong Co. Ltd.-vel állapodott meg.

A kapitalizmus következményeit azonban nap mint nap elszenvedti a MÁV és elszenvedjük mi is, utazó emberek. Miért nincs elég mozdony? Magyarország a szocializmus évtizedeiben a mozdonygyártás elismert hatalmai közé tartozott. Nem külföldi cégek gyártottak mozdonyokat a magyar vasútnak, hanem magyar vállalatok, a Ganz-MÁVAG, a Ganz Villamossági Művek gyártottak járműveket a magyar igények kielégítésére, sőt exportra is.

Az első hazai gyártású V43 mozdonyt 1964-től egészen 1982-ig gyártották, és nem egyedi darabokat, hanem csaknem négyszáz mozdonyt. Az-

tán jött a modernebb V63, igaz ebből már csak 52 darabot gyártottak le.

A szocializmus idején a MÁV mozdonyait nem csak a magyar ipar biztosította, hanem a szocialista országokkal, elsősorban a Szovjetunióval való együttműködés. A kapcsolat lényege nem a veszek-eladok felfogás volt, hanem a magyar közlekedés igényeinek komplex és rentábilis kielégítése.

A rendszerváltáskor véget vetettek mindennek. A Nyugatnak, leendő EU-partnereiknek nem kellett a konkurenciát jelentő Ikarus, és nem kellett az önálló magyar mozdony- és vasúti kocsigyártás sem. Vegyük meg azt, amit ők gyártanak! Ez volt a jelszó! Az első magyar kormányok átvették ezt a jelszót, engedték szétverni a magyar járműipart. A későbbi magyar kormányokból pedig hiányzott a politikai bátorság, hogy megállítsák ezt a folyamatot és ismét független legyen Magyarország e téren is.

A függetlenség komoly és összetett dolog. Az energiaellátás terén sohasem leszünk teljesen függetlenek, de legalább több forrásból és viszonylag biztonságosan szerezzük be az energiát.

De hazai gépgyártás, hazai járműgyártás nélkül nem vagyunk függetlenek. A külföldi autógyárak nem magyarok, nem közös tulajdonban vannak, hanem külföldi tulajdonosok külföldi üzemei. Addig vannak itt, amíg megéri nekik, azt gyártanak, ami nekik jó.

A külföld sohasem fogja a fejét törni azon, hogy miként lehetne jó magyar vasúti közlekedés. Az elmúlt három évtizedben a nyugat-európai vasutakat modernizálták. Az osztrák, a német és a magyar vasút köszönőviszonyban sincs egymással. Miért? Azért, mert ez volt a nyugati tőke érdeke. Építetek autópályákat, kössétek be a mi gyárainkat, nekünk ez éri meg!

Nincs mozdonyotok? Adunk nektek! – mondja a Nyugat. A MÁV 2033-ig lízingel a bécsi székhelyű European Locomotive Leasingtől 21 darab Vectron villamos mozdonyt potom havi 45500 euróért darabonként. 2033-ig a mai áron 63 milliárd forintot kapnak tőlünk. Aztán szépen hazaviszik a viszonylag fiatal mozdonyokat. Ahogy mondani szokás, a hülyének is megéri, nekünk meg pláne! Nos, tényleg megéri?

Magyarország jövője gazdasági függetlenségétől is függ. Jelenleg kiszolgáltatott helyzetben vagyunk a nyugat-európai nagytőkével és az ő érdekeit érvényesítő EU-val szemben. Új partnerekre, új barátokra van szükség, akik olyan együttműködést akarnak, ahol ők is nyernek és mi is nyerünk.

A covid megtanított bennünket, hogy saját termelésre van szükség. De nem csak lélegeztetőkészüléket és maszkot kell gyártanunk, hanem saját mozdonyokat és vasúti járműveket. Magyar mozdonyt a magyar vasútnak!

Lendületben az orosz hadsereg

Az orosz fegyveres erők az idén 4900 négyzetkilométernyi területet, 212 települést szabadítottak fel – jelentette be Putyin elnök az orosz katonai vezetőkkel folytatott tanácskozáson. A stratégiai kezdeményezés továbbra is az orosz oldalon van.

Fotó: Kremlin.ru

KÜLFÖLD

A litván biztos háborút akar

Fotó: LRT.lt

Nem vagyunk háborúban, de békében sem, Európának fel kell készülnie az orosz provokációkra – mondta Andrius Kubilius védelemért felelős uniós biztos. Ha békét akarunk, fel kell készülnünk a háborúra, különben fel kell készülnünk a megadásra. Hiba volt az EU-ban védelmi biztos posztot létrehozni, mivel az EU nem katonai szervezet. Hiba volt egy litvánt állítani ide, aki utálja az oroszokat.

Nem kell NATO!

Fotó: nato.int

A NATO-tagállamok NATO-mellett akkreditált nagyköveteivel találkozott a NATO erők főparancsnoka, Alexis G. Grynkewich amerikai tábornok. A hírek szerint Ukrajna további támogatása is napirenden volt. A rendezvényen, mint látható, ott volt a magyar nagykövet, Balogh István is. A Munkáspárt véleménye változatlan: **nem kell NATO!**

Phenjan: erősek vagyunk, nem félünk a nyugattól!

Nagyszabású díszszemlével emlékeztek meg Phenjanban a Koreai Munkapárt megalakulásának 80. évfordulójáról. Erősek vagyunk, nem félünk a Nyugattól! – üzenték a világnak.

Nobel-békedíj a venezuelai ellenforradalomért

Fotó:static.mti.hu

A Nobel-békedíj az idén is a liberális Nyugat egyik kedvencéé lesz. María Corina Machado venezuelai ellenzéki vezető kapja meg a díjat. Mi az „érdeme”? Nos, küzd a Bolívari Forradalom ellen, szervezkedik a venezuelai állam ellen, amely Chávez nyomdokain haladva igyekszik védeni Venezuela függetlenségét, és jobb életet teremteni a szegényeknek. Machado kitüntetése nyílt felhívás a venezuelai rendszer megdöntésére. Azt végképpen nem érteni, hogy mi köze a békéhez.

MÁV: jelentős lépések történnek

A MÁV-nak sok gondja van, de tagadhatatlan, hogy jelentős lépések történnek a helyzet javítására. Több mint 90 új motorvonat beszerzését jelentette be a közösségi oldalán Hegyi Zsolt, a MÁV-csoport vezérigazgatója. A MÁV vezetője szerint az is fontos, hogy jobbá is tegyék az utazást.

Fotó: mavcsoport.hu

BELFÖLD

Sportoljatok, fiatalok!

Fotó: static.mti.hu

Schmidt Ádám a Honvédelmi Minisztérium sportért felelős államtitkársága által életre hívott Sportoló Nemzet országjárás esztergomi állomásán kiemelte: fontosnak tartja, hogy közelebb vigyék a fiatalokhoz a rendszeres sportolás lehetőségét. Jó kezdeményezés! Ehhez az államnak több támogatást kell adnia. Ma a sport is üzlet, sokba kerül a szabadidős sport is. A szabadidős sportot ki kell vonni a piac nyomása alól!

Rombolnak a liberális polgármesterek

Fotó: scontent-vie1-1.xx.fbcdn.net

Niedermüller Péter, a VII. kerület liberális polgármestere bérbe adná a Garay téri piacot. A belső-erzsébetvárosiak attól tartanak, hogy ez csak előjáték ahhoz, hogy a Klauzál téri vásárcsarnok is a bulinegyedhez „csatlakozzon”.

Kína fontos számunkra

Fotó: Facebook

Wang Zhengpu, a kínai Hebei tartomány kormányzója járt Magyarországon és tárgyalt Szijjártó Péterrel. Hebei tartomány fontos szerepet játszik az európai-kínai együttműködésben: havonta ezer tehervonat indul onnan Európa felé és a tartományból több vállalat is tervez beruházást végrehajtani Magyarországon. Jó lenne, ha Európa nem ideológiai, hanem gyakorlati alapon közelítene a Kínával való együttműködéséhez – jelentette ki a miniszter.

Nem csökken az infláció, sőt!

2025. szeptemberben a fogyasztói árak átlagosan 4,3%-kal haladták meg az egy évvel korábbiakat. Bár az árindex továbbra is az MNB célsávja fölött van, legalább augusztushoz viszonyítva átlagosan nem változtak az árak.

Sok lehetőség van a magyar–KNDK-kapcsolatokban

A Koreai Munkapárt megalakulásának 80. évfordulója alkalmából Choe Kang Il, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nagykövete fogadást adott. A rendezvényen megjelent Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. A KNDK ma a nemzetközi élet jelentős tényezője – jelentette ki a párt elnöke. A Munkáspárt szerint a magyar–KNDK-kapcsolatok fejlesztése sok új lehetőséget nyithat meg.

Choe Kang Il a Koreai Munkapárt nevében köszönetet mondott a Munkáspárt szolidaritásáért, és azokért az erőfeszítésekért, amelyeket a párt a magyar–KNDK kapcsolatok érdekében tesz. Sok sikert kívánt a 2026. évi választásokhoz.

Szolnok: Főhajtás az aradi vértanúk előtt

A Munkáspárt országsszerte részt vett az október 6-i ünnepségeken. Szolnokon koszorúzással és ünnepi megemlékezéssel hajtottak főt az aradi vértanúk tiszteletére a Szolnok Ispán körúti kopjafáknál. A Munkáspárt koszorúját Bencsik Mihály, a Munkáspárt al-elnöke, vármegyei elnök helyezte el.

Orosháza: nem felejtjük hőseinket

Orosházán a Táncsics Mihály Gimnázium előtti Történelmi Emlékparkban került sor a városi megemlékezésre. A Munkáspárt koszorúját Fülöp Péter, a térség munkáspárti vezetője és a párt aktivistái helyezték el.

Békés: adjunk meg minden segítséget a pártnak!

Fülöp Péter, a Munkáspárt Békés vármegyei szervezetének egyik vezetője arról tájékoztatta a Munkáspárt Országos Elnökségét, hogy a vármegyei tagság megértette a pártvezetés felhívását és mindent megtesz azért, hogy anyagilag is segítse a Munkáspárt működését és a 2026. évi választásokra való felkészülést. A tagság a tagdíjából átadott a központnak 100 ezer forintot. Köszönjük békési elvtársainknak!

Lesz-e holnap forradalom?

Fotó: i.pinimg.com

„A forradalmak a történelem mozdonyai” – írta Marx. Lenin még poétikusabban fogalmazott: „A forradalmak az elnyomottak és kizsákmányoltak ünnepei”. „És ez nem túlzás, hiszen sohasem tudnak a nép tömegei az új társadalmi rend olyan aktív alkotóiként fellépni, mint a forradalom idején” – tette hozzá rögtön.

Aki Marx hívének vallja magát, mindig arra kell, hogy gondoljon, hogy mikor és hogyan lehet a pénz uralmát, a kapitalizmust leváltani, és helyébe olyan társadalmat teremteni, amely nem a pénzre, nem a tőke uralmára, hanem az emberek, a dolgozó tömegek érdekeire épül.

A Munkáspárt fennállása óta erre a kérdésre keresi a választ. És a választól függött és függ a napi politikája. A Munkáspárt mindig szem előtt tartotta a munkásmozgalom történelmi tapasztalatát: a forradalom vonatát le lehet késni, ha a párt nem készül fel a változás lehetőségére, beleértve a forradalmat is. De tönkre lehet tenni a pártot, és ezzel elveszíteni a tényleges forradalom lehetőségét, ha túl korán próbálunk felülni a forradalom vonatára.

Mitől forradalom a forradalom?

A forradalom olyan mélyreható változás, amely a dolgok állását egy korábbi helyzetből minőségileg más helyzetbe helyezi. Nem mennyiségi gyarapodáson van a hangsúly, és nem is csak valami újról van szó, hanem egy minőségileg más rendszer létrehozásáról.

A **polgári forradalom** a feudális rendszer helyébe a kapitalizmust hozza. Felszámolja a jobbágyságot és így szabad munkaerőt teremt a tőkésnek. Megszünteti a földesurak, a nemesek és arisztokraták előjogait, ezzel a polgárság, a tőkésosztály képviselői kezébe adja a politikai hatalmat.

A polgári forradalom nem számolja fel a kizsákmányolást. A munkásosztály, a parasztság továbbra is kizsákmányolt tömeg marad. A polgári forradalom az egyenlőség hirdetésével, a parlamentarizmus bevezetésével bővíti az elnyomottak jogait, de semmilyen formában sem engedi be őket a hatalomba.

Polgári forradalom volt Magyarországon az 1848–49-es forradalom és szabadságharc. Ugyancsak polgári forradalom volt az 1918-as őszirozsás forradalom.

A **szocialista forradalom** elveszi a politikai hatalmat a tőkésosztálytól, és a nép, a dolgozó tömegek kezébe adja. A hatalomra jutó dolgozói osztályok felszámolják a tőkés magántulajdon uralmát, társadalmi tulajdonba veszik a termelőeszközöket. Kialakítják a szocialista társadalmat szolgáló államot, beleértve a hadsereget, rendőrséget, igazságszolgáltatást és minden egyebet. A szocialista állam ellenőrzése alá vonja a piacot, tervgazdaságot vezet be. Innen tovább nem az állam szolgálja a piacot, hanem a piac szolgálja a szocialista állam, a szocialista társadalom érdekeit. A szocialista forradalom egyben felszámolja az ember ember által történő kizsákmányolását.

Szocialista forradalom volt 1917-ben Oroszországban, 1919 márciusában, majd 1948-ban Magyarországon. És a szocialista forradalom győzött Kínában is 1949-ben.

A 20. század történései azt mutatták, hogy a szocialista forradalom győzelmét megelőzheti a **népi-demokratikus forradalom**. 1945–48 között Magyarországon ilyen forradalom zajlott. A népi-demokratikus forradalom megszüntette a tőkésosztály egyeduralmát, a politikai hatalomban a tőkés erők mellett megjelentek a kommunista párt és szövetségesei. Megindult a földesúri nagybirtok felszámolása, ami nem történt meg 1848 óta. Megkezdődött az új állam létrehozása is. Új hadsereg jött létre, de még jórészt a régi hadsereg tisztjeivel. Új rendőrség, új bírósági rendszer teremtődött.

A népi-demokratikus forradalom Magyarországon szocialista forradalommá fejlődött. 1948-tól a tőkés erők kiszorultak a hatalomból. Az 1949-es alkotmány kimondta: minden hatalom a dolgozó népé. Az agrárnagybirtok felszámolását követően államosították a tőkés ipari és kereskedelmi cégeket, bankokat, a termelőeszközök társadalmi tulajdonba kerültek.

A polgári, a szocialista, a népi-demokratikus forradalom egyaránt mély társadalmi átalakulást jelentő **társadalmi forradalom**. A társadalmi forradalom része a politikai forradalom, az a pillanat, amikor az új osztály megragadja a politikai hatalmat.

Ellenforradalom, rendszerváltás, színes forradalmak

Ellenforradalomnak nevezzük azt, amikor a forradalom által létrehozott új rendszerrel szemben kísérlet történik a régi rend visszaállítására. Az ellenforradalom fogalma 1789, a francia forradalom folyamán született meg. Ellenforradalomnak nevezték a királpártiak szervezkedését a köztársaság ellen.

Magyarországon 1919-ben megbuktatták a Tanácsköztársaságot, azaz a szocializmust. Ez ellenforradalom volt, és a Horthy-rendszer ezt így is nevezte.

1956-ban kísérlet történt a szocializmus megdöntésére. A szocializmus erői ezt ellenforradalomnak tekintették, és a rendszerváltásig ez volt a hivatalos minősítése. A rendszerváltás egyik epizódja volt az, amikor a Pozsgay Imre vezette bizottság elindította 1956 átértékelését. „Ez a bizottság, a jelenlegi kutatások alapján, népfelkelésnek látja azt, ami 1956-ban történt. Egy oligarchisztikus és a nemzetet is megalázó uralmi forma elleni felkelésnek” – jelentette ki Pozsgay.

A tőkés erők 1956-ot „forradalomnak és szabadságharcnak” minősítették, és ezt az értékelést rögzítette a jelenlegi alaptörvény is. A jelenlegi hatalom a „forradalom” minősítést azzal in-

dokolja, hogy a szocializmus „kommunista diktatúra”, „zsarnoki uralom” volt, tehát az igazság és a jó a rendszerváltók oldalán áll. Vagyis ők a „forradalmárok”.

1989–90-ben megbuktatták a szocializmust és Magyarországot tőkés ország lett. Ez nyilvánvaló ellenforradalom volt, de a társadalmi változás lényegét senki sem akarta feltárni. Az MSZMP egykori vezetői, akik átadták a hatalmat, a saját bűnüket igyekeztek leplezni. A tőkés erők pedig igyekeztek eltitkolni a nép előtt, hogy tőlük veszik el a hatalmat. Így lett 1989–90 elnevezése rendszerváltás.

A „forradalom” és a „rendszerváltás” fogalmai mostanság is jelen vannak a közéletben. A konzervatív erők a 2010-es hatalomra jutásukat „fülkeforradalomnak” nevezték. A Fidesz teljesen nagy változást hozott. Megszüntette a konzervatív és liberális tőkés erők között 1989 óta fennállt hatalommegosztást, és a kétharmados többség birtokában a saját érdekeinek megfelelően átszervezte a tőkésállamot. Ez azt is jelentette, hogy az egykori MSZMP-ből itt maradt tényezők, Gyurcsány is és környezete kiszorult a hatalomból. A Fidesz államkapitalista módszereket vezetett be a válságok leküzdésére, de sohasem lépte át a kapitalizmus és a szocializmus közötti határt. A „fülkeforradalom” a tőkés hatalom gyakorlását módosította, nem szocializmust hozott. Így nem is forradalom.

A liberális erők „új rendszerváltást” hirdetnek. Ez propagandafogás. Arra épül, hogy az emberek fejében a „rendszerváltás” 1989-et idézi fel, amikor valóban jelentős változás történt. Most azt akarják elhitetni, hogy a liberálisok ma is ilyen változást hoznak. Nem hoznak! Ők nem szocializmust, nem forradalmat akarnak, hanem elvenni a hatalmat az Orbán-kormánytól. A liberálisok nem hoznak forradalmat.

Színes forradalmaknak nevezik az elmúlt évtizedek olyan politikai akcióit, amelyek a tömegek céltudatos mozgósításával a fennálló politikai rendszer leváltására, megdöntésére irányultak.

Ilyen volt Jugoszláviában 2000 őszén a „buldózer forradalom”, amely célja a Slobodan Milosevic vezette szerb rendszer felszámolása és személyesen Milosevic elnök eltávolítása volt.

Ilyen eseményekre került sor egyebek között 2013–2014-ben Ukrajnában, aminek eredményeként hatalomra került a nacionalista, fasiszta Zelenszkij-rendszer. Az amerikaiak maguk is elismerték, hogy ötmilliárd dollárba került a Majdan.

Ide sorolhatjuk a 2020. évi ellenzéki támadást Belaruszban. Céljuk nem csak az orosz–belarusz közeledés megakadályozása volt, hanem a Lukasenka-féle politika teljes felszámolása is. Belarusz ugyan nem szocialista ország, de számos rokonvonást mutat fel a szocializmussal, és mint ilyen, reális alternatívát jelent nem csak a belarusz társadalomnak, de a posztszovjet térség más államai számára is.

A színes forradalmak tehát nem forradalmak, hanem a tőkés nyugat által pénzelt államcsínyek.

Népfelkelés, forradalom, erőszak

De térjünk vissza a forradalmak értelmezéséhez! A forradalom jellegét az határozza meg, hogy milyen társadalmi rendszer helyébe milyen társadalmi rendszert hoz.

A forradalom mindig azt jelenti, hogy az egyik osztálytól elveszik a hatalmat és egy másik kezébe teszik. Ki az, aki a hatalmat önként átadja? A forradalom ilyen értelemben erőszakkal jár.

Erőszakkal járt az angol polgári forradalom 1642–49 között. Előbb a forradalmárok fejezték le a feudalizmust megtestesítő I. Károly királyt. A forradalom vezetője Cromwell ugyan beteg-

Fotó: /images.steamusercontent.com

ségben halt meg, de a királpártiak a tetemét kiásatták és fejét a Tower tornyára tűzték.

Közismerten erőszakkal járt az 1789-es nagy francia forradalom is. 1917 novemberében Oroszországban a szocialista forradalom békésen győz, de a tőkés erők azonnal elindítják a véres polgárháborút.

Mao Ce-tung 1927-ben a következőket írta: „A forradalom nem vacsoraparti, nem esszéírás, nem egy kép megfestése vagy egy hímezés; nem lehet ennyire kifinomult, olyan nyugodt és szelíd, olyan mérsékelt, kedves, udvarias, visszafogott és nagylelkű. A forradalom felkelés, erőszakos cselekedet, amellyel az egyik osztály megdönti a másikat.”

A forradalom nem azonos az erőszakkal, de a forradalom nem mondhat le saját védelméről. Csak erőszakkal nem lehet forradalmat csinálni. Napóleontól tudjuk, hogy szuronyokkal mindent meg lehet csinálni, csak ülni nem lehet rajtuk.

Részt vesz-e a nép a forradalmakban? A forradalmak alanya nem általában a nép, hanem a nép, a dolgozói osztály leg tudatosabb részei. Végső soron azonban egyetlen forradalmat sem lehet sikerre vinni a tömegek legalább hallgatóságos támogatása nélkül. A nép többsége a forradalom mellé áll, ha azt látja, hogy a forradalom intézkedései az ő javát szolgálják.

Részt vesz-e a nép az ellenforradalmakban? Minden ellenforradalom igyekszik magát azzal hitelesíteni, hogy népfelkelésről, a nép akarataról beszélnek. A tömegek részvétele az ellenforradalmakban azonban megtévesztő. Számtalan példa mutatja, hogy az embereket manipulálni, megtévesztetni lehet. Az ellenforradalmak és a színes forradalmak biztos szereplője nem a nép, hanem a lumpen elemek, a társadalom perifériájára szorult, dühös, mindenre megvehető elemei.

A reform nem forradalom

Az erőszak sohasem népszerű. Aki hatalmon van, igyekszik olyan politikát folytatni, amivel megakadályozhatja a forradalmat és így az erőszak alkalmazását.

Sokan azok közül, akik a kapitalizmus ellen vannak, igyekeznek a dolgokat úgy beállítani, hogy a kapitalizmus legyőzéséhez nem szükséges az erőszak, sőt semmilyen forradalomra sincs szükség.

Mit tesz a tőkésosztály? A tőkésosztály tisztában van azzal, hogy a kapitalizmust időről-időre válságok rázzák meg. A válság a tömegek elégedetlenségéhez vezet, ami utcai megmozdulásokba, lázadásba, forradalomba torkolhat.

A tőkésosztály igyekszik ezt megakadályozni. Ahogyan Petőfi is megírta: „Még kér a nép, most adjatok neki! Vagy nem tudjátok, mily szörnyű a nép, Ha fölkel és nem kér, de vesz, ragad?”

A tőkésosztály ilyenkor reformokat vezet be, elkezd anyagi juttatásokat adni a tömegeknek, megállapodik a szakszervezetekkel, esetleg közelebb engedi a dolgozó osztályok képviselőit a politikai hatalomhoz. Ezt a politikát látjuk ma Magyarországon.

A tőkésosztály engedményei akár nagyon nagyok is lehetnek, de sohasem érinthetik a hatalom birtoklását. A tőkés reform lehet jó, segítheti az embereket, de a reform nem forradalom, sohasem vezet a tőkés rendszer, a pénz uralmának megdöntéséhez.

A kérdés, hogy miként viszonyul hozzá a dolgozó osztály és miként viszonyulnak azok a pártok, amelyek a dolgozó osztályok nevében lépnek fel.

A szociáldemokraták a 19. században a szocializmus megteremtését tekintették céljuknak és szervezték a munkásosztály küzdelmét a tőke ellen. Idővel a szocializmust, mint célt egyre távolabbra tolták, és fő feladatuknak azt tekintették, hogy a tőkés viszonyok között minél jobb feltételeket harcoljanak ki a dolgozóknak. Mára a szocializmus, mint cél végképp eltűnt.

A kommunisták a 20. század elejétől szakítottak a szociáldemokratákkal. A kapitalizmus megdöntését, a szocializmus azonnali megteremtését tekintették célnak.

A kommunista mozgalomban már Lenin idején vita volt a forradalom feladatairól. Lenin úgy vélte, hogy a kelet-európai országokban az első feladat a feudális-tőkés rendszer megdöntése, tehát a polgári forradalom, de azonnal tovább kell lépni, és hozzá látni a szocialista forradalomhoz.

„A demokratikus forradalomból mi rögtön megkezdjük az átmenetet, mégpedig erőnkhez mérten, az öntudatos és szervezett proletariátus erejéhez mérten, megkezdjük a szocialista forradalomba. Mi a permanens forradalom mellett vagyunk. Nem állunk meg félúton” – írta Lenin 1905 szeptemberében.

Lenin 1917 után, a polgárháború és az intervenció kirobbanása után is úgy vélte, hogy a szocializmus egy országban is győzhet. Ehhez meg kell erősíteni a néphatalmat, rugalmas gazdaságpolitikát kell folytatni.

A tőkés világgal pedig a békés egymás mellett élésre kell berendezkedni. Nem adjuk fel a harcot a kapitalizmus ellen, de akár történelmileg hosszú ideig is az erőgyűjtés a fő feladat.

Lev Trockij ezzel szemben úgy vélte, hogy folyamatos, permanens forradalomra, világforradalomra van szükség. Mindent el kell venni a parasztságtól, a munkásságot és a munkásállamot világméretű állandó harcra kell felkészíteni.

Nyikolaj Buharin viszont úgy vélte, hogy a forradalomnak vissza kell lépnie néhány lépést, a parasztságot, a középosztályokat kell támogatnia, reformokra kell berendezkedni forradalmi cselekvés helyett.

A tőkés reformokat elutasítani értelmetlen, hiszen az emberek többsége nyer vele valamit. A párt feladata ilyenkor az, hogy rámutasson a reformot kiváltó okokra, magyarázza az embereknek, hogy a kedvezmények mindig részlegesek és ideiglenesek. Ha a nép gyökeres változást akar, fel kell számolni a tőke uralmát.

Ha a dolgozókat képviselő pártok elfogadják a reformokat, megelégednek velük, és lemondanak a tőke további korlátozásáról, akkor a reformizmus, a megalkuvás útjára lépnek, feladva a végső célt, a szocializmus megteremtését.

A 20. század második felétől a kommunista mozgalomban végbement ez a fordulat. 1956-ban a Szovjetunió Kommunista Pártjának 20. kongresszusa meghirdette, hogy a szocializmus parlamenti úton, azaz forradalom nélkül is megteremthető. Ennek érdekében a kommunistáknak együtt kell működniük a szociáldemokratákkal és a parlamenti választásokon győzni.

Később újabb téves következtetéseket vontak le. Kimondták, hogy a szocializmus győzelme a szocialista országokban végleges és visszafordíthatatlan. Vagyis a belső ellenforradalomtól nem kell tartani.

A forradalom marxista-leninista felfogása mellett kitartott a Kínai Kommunista Párt. Mao Ce-tung még 1937-ben írta: „A forradalmak és a forradalmi háborúk elkerülhetetlenek az osztálytársadalomban, és nélkülük lehetetlen a társadalmi fejlődésben bármilyen ugrást végrehajtani, a reakciós uralkodó osztályokat megdönteni, és ezért lehetetlen a népnek politikai hatalmat szerezni.”

Forradalmi helyzet és forradalom

Forradalom nincs forradalmi helyzet nélkül. Forradalmi helyzet akkor jön létre, amikor az uralkodó osztály már nem képes a hatalmát az addigi eszközökkel fenntartani, a néptömegek pedig már nem akarnak a régi módon élni. Szükséges egy harmadik tényező is: kell egy erő, a marxista párt, amely a tudatos cselekvést beviszi a tömegekbe, mozgósítja, szervezi, irányítja a tőke ellenes erőket.

Forradalmi helyzetet nem lehet mesterségesen csinálni. Az vagy létrejön, vagy nem jön létre. A párt feladata, hogy figyelje, elemezze a folyamatokat, felkészítse a párt tagságát a változás lehetőségére és megtanítsa azokat a módszereket, amelyeket a forradalmi válság esetén alkalmazni lehet.

Forradalmat nem lehet exportálni sem. A szovjet beavatkozás ellenére Afganisztán nem lett szocialista ország, Che Guevara sem tudta lángra robbantani a latin-amerikai országokat. A külső tényező segítséget jelenthet, de minden forradalmat a helyi, nemzeti erőknek kell megvívniuk.

Ellenforradalmat is csak akkor lehet exportálni, ha megvan a helyi támogató közeg. Belaruszban elbukott az ellenforradalom exportja, de Ukrajnában meg tudták csinálni.

Forradalmi helyzetek és a Munkáspárt

1989 óta nem történtek forradalmak Magyarországon, de két alkalommal is közel voltunk a forradalmi helyzet kialakulásához.

A Munkáspárt 1991-ig lehetségesnek tartotta rendszerváltás visszafordítását. Léteztek azok a társadalmi rétegek, így a szövetkezeti parasztság, a nagyüzemi munkásság, amelyek a szocializmus hordozói voltak. Ők adták a Magyar Munkáspárt bázisát is.

A tőkés rendszerváltás az 1990–94 közötti időszakban súlyos következményekkel járt. A bruttó hazai termék (GDP) 1989–90-hez képest mintegy 18,2%-kal csökkent. Az ipari termelés 22%-kal esett vissza. A mezőgazdasági termelés 35%-kal lett kevesebb. Megszűnt 1,345 millió munkahely, ez az összes foglalkoztatottak 26%-a. Az infláció 20% fölé emelkedett. A reálkeresetek 14%-kal csökkentek, az átlagnyugdíj vásárlóereje 18%-kal.

Az emberek kezdtek rádöbbsenni, hogy nem ezt akarták. Kezdték visszakövetelni a szocializmust, ami munkát, biztos megélhetést, békét adott nekik. Az emberek eleinte más menekülési utakat kerestek. Sokan vállaltak „feketén munkát”, azaz a munkáltató nem jelentette be őket, nem volt biztosításuk. Aki tehette, külföldön keresett munkát.

Az elégedetlenség nőtt, de az embereknek még voltak tartalékaik a szocializmusból. Sok családnak volt hétvégi háza. A szülők átadták a lakásukat a gyerekeiknek, ők pedig a hétvégi házukba költöztek. Mindez közrejátszott abban, hogy az elégedetlenség nőtt ugyan, de nem indult meg az emberek tömeges szervezkedése.

1991-ig létezett a Szovjetunió. Magyarország 1999-ig még nem volt a NATO tagja. Magyarország területén szovjet csapatok állomásoztak. Úgy tűnt, hogy a Szovjetunió belső folyamataiban is történhet változás.

1990 októberében súlyos belpolitikai válság alakult ki, ami majdnem elvezetett a kormány bukásához. A kormány bejelentette, hogy 65 százalékkal emeli a benzin árát. Az emiatt elégedetlen taxisok lezárták a budapesti hidakat, a város megbénult, az Antall-kormány a bukás szélén állt. Ne feledjük! Ekkor még állt a Szovjetunió, a szocialista rendszer, még akármi lehetett.

A Munkáspárt is reagált. Aktivistái A Szabadság újság külföldi számát osztogatták a taxisoknak, szimpatizálva tüntetésükkel. Október 31-én kiadott állásfoglalásában a párt Ügyvezető Titkársága a kormányt tette felelőssé, sürgette az érdekképviselői szervezetek megerősödését, és javasolta nemzeti konzultatív tanács létrehozását.

Úgy tűnt, hogy a tőkés hatalom belső ellentétei miatt a kormány nem tudja kezelni a válságot. A konzervatív miniszterelnök, Antall József ekkor már súlyos beteg volt. A fegyveres erők bevetésére adott parancsot, amit a liberális köztársasági elnök, Göncz Árpád viszont lefűjt.

A tőkés kormány végül is rendezte az ügyet. Kohl német kancellár kisegítette a kormányt. A benzin árát ugyan emelték, de kompenzációt kaptak a taxisok, és a blokád szervezői közkegyelemben részesültek. Az ügy nem vezetett forradalmi helyzet kialakulásához.

A 2008–2010 között a magyar kapitalizmus súlyos válságba került. Sokan gondolták, hogy 2008 társadalmi robbanáshoz fog vezetni. Nem vezetett. A tőke több módszert talált ki. Elinult a tömeges migráció, ami elvonta a társadalmak figyelmét. A terrorizmus elleni harcra hivatkozva szigorúbbá lehetett tenni az állampolgárok ellenőrzését.

A szocialista-liberális koalíció nem volt képes stabilizálni a kapitalizmust, de a tőke megtalálta a Fidesz személyében az erre alkalmas eszközt. A tőkés rend megvédéséhez megnövelték a tőkésállam szerepét a gazdaságban, a nemzeti érdekek felismerése és tudatos érvényesítése mentén igyekeztek a társadalmak belső stabilitását megteremteni. Teret engedtek az antikommunizmusnak, a tőkeellenes erők kriminalizálásának.

A tömegek elégedetlenségét sikerült a tőkének több tényezővel megosztani. Egyrészt, a szélsőjobb oldali, fasiszta veszély propagandájával, másrészt a liberális erők elleni propagandával.

A dolgozói rétegek reagáltak a változásokra, ezek a reakciók azonban korlátozottak maradtak, nem vezettek a mun-

kásság, a dolgozók osztályküzdelmének erőteljes növekedéséhez. 2006 óta több alkalommal került sor sztrájkokra. A sztrájkok zöme azonban figyelmeztető és rövid idejű sztrájk volt. Többségük érthetően bérproblémák és a létszámléptetés ellen irányult. A társadalom egy jelentős része még ezeket a visszafogott reakciókat is gyakran értetlenül, ellenségesen fogadta.

A legbaloldaliabb szakszervezeti tömörülés, az MSZOSZ valóságos harc helyett úszott az árral. A kevés szakszervezeti akció zöme a Ligától indult el, ezek azonban döntően a jobboldal politikai céljainak voltak alárendelve, döntően a kormány elleni támadást szolgálták, és nem a valóságos dolgozói érdekek érvényesítését.

A Magyar Munkáspártot, mint a forradalmi válság lehetséges szubjektív tényezőjét meggyengítették. 2007-ben került sor a Munkáspárt vezetői elleni perre.

Lesz-e forradalom holnap?

A Munkáspárt 31. kongresszusa 2025 áprilisában megállapította: **Összességében megállapítható, hogy az elmúlt évben sem alakult ki forradalmi helyzet.**

Ugyanakkor számos olyan tényező van, ami elvezethet a helyzet radikális változásához. Összeomolhat az EU, Magyarországra is elérhet a migrációs hullám, háborúba keveredhetünk. Mindezek megváltoztatnák a helyzetet, és akár forradalmi helyzethez is vezethetnek.

A Munkáspárt felelőssége az, hogy most ne hívja felelőtlen kalandba az embereket, de legyen résen, s cselekedjen, ha valóban forradalmi helyzet jön létre – jelentette ki a kongresszus.

Nincs forradalmi helyzet, de a társadalmi hangulat változik. Három évtizede még elzavartak bennünket. Elég a kommunistákból – mondták sokan. Ma az emberek többsége tisztelettel viszonyul hozzánk. Értékelik, hogy a Munkáspárt következetes, mi nem adtuk fel a dolgozó emberek képviseletét.

Fontos jelentősége van annak, hogy ugyan nem vagyunk nagy párt, de a nagy pártokat meghazudtoló akciókat folytatunk. A Munkáspárt él és dolgozik ma is. Túlélte az elmúlt évtizedek politikai és anyagi nehézségeit. Megvédte önmagát a tőkés világ támadásaival szemben.

Mindig talált erőt magában az innovációra, a megújulásra, az új módszerek megtalálására. Tanultunk, újítottunk, változtattunk, hogy megmaradhassunk és azok maradhassunk, akik vagyunk: magyar kommunisták, forradalmárok.

Forró szél – avagy „A Partizánnál jobbra!”

Aki nézett televíziót az 1980-as években, azonnal Jugoszláviára gondol a cím alapján. A kedves, bohém, linkóci Surdára a furcsa kis kalapjában és talán a slágerré vált főcímenét is dúdolni kezdi. De most nem a film ismertetése következik, mert az egy másik történet.

Szeptemberi napon indultunk el Szerbiába, személyesen találkozni interneten megismert, újkeletű barátainkkal. A tompai határon dolgozók előtt le a kalappal. A határon átkelve az első meglepetés az volt, hogy a GPS nem működött. Magyar ember ott spórol, ahol tud, de ennek vannak hátrányai. Mivel nem EU ország, a régi, „fatengelyes” navigáció is süket és vak. Ohó, nem úgy van az, elő az 1987-ben nyomtatott autósatlaszt és lapozzuk fel Jugoszláviánál. Mintegy A4-es területen, az idősebbek kedvéért „10 filléres rajzlap nagyságú”, helyezkedik el az ország, amit azóta 5-6-7, a fene sem tudja éppen hány darabra szabdalva ismer a világ.

A központi Szerbia nagyobb egy tenyérnyinél. A városok és utak többnyire megőrzik lokális determináltságukat, így a térkép mindig hasznos. A piros utak még talán Tito idején épültek, tartós beton panelek, ezeket javasolom elkerülni, mert a KGST autók korának végével, drága a javítás, ám, ahol a térképen sárga utat jeleznek, azokon kellemes, kényelmes az utazás. A települések kezdete és vége képregénnyel van jelölve.

Épületeket imitáló piktogramok, de ne tévessze meg a gyanútlan utazót, hogy a húsz házaspár előtt is manhattani árnyképek jelzik a faluszélt. A közútkezelő - vagy nevezzék is bárhogyan - vállalat már a magyar normák szerint tartja karban az útszélét. Fokozottan ügyelve arra, hogy valami bokor vagy belógó faág mindig az utolsó pillanatig takarja a települést jelző táblákat, hátha gyorsajtáson érhetik a gyanútlan sofőrt. Ezt meg kell hamar szokni!

És még egy nagyon fontos dolgot, az iskolákra és gyerekekre figyelmeztető táblákat. Egyrészt, mert csak lassan szabad közlekedni, erre a gyakori fekvőrendőrk is figyelmeztetnek hamar, másrészt, mert a rend marcona őreinek „vastagon fog a ceruzája”, ha nem figyelünk.

A városok, falvak neve többféleképpen is ki van írva. Magyarul (!) is és szláv nyelveken. Egyrészt a nálunk is tanult cirill betűs módon, másrészt olyan írásjelekkel, amiket a halandó nem csak nem ismer, de talán megfejtetni sem tud. Ne is akarjuk, mert esélytelen. A szerb szavak általában hasonlítanak az oroszra, csak nincsenek bennük magánhangzók. Ez támpont lehet, de találkozik az utazó olyan településsel, aminek inkább saját nevet ad, mint pl.: „kimondhatatlan” falu, vagy „sosejegyzemmeg” város. Hatékony módszer, hiszen a visszaútra is kell gondolni.

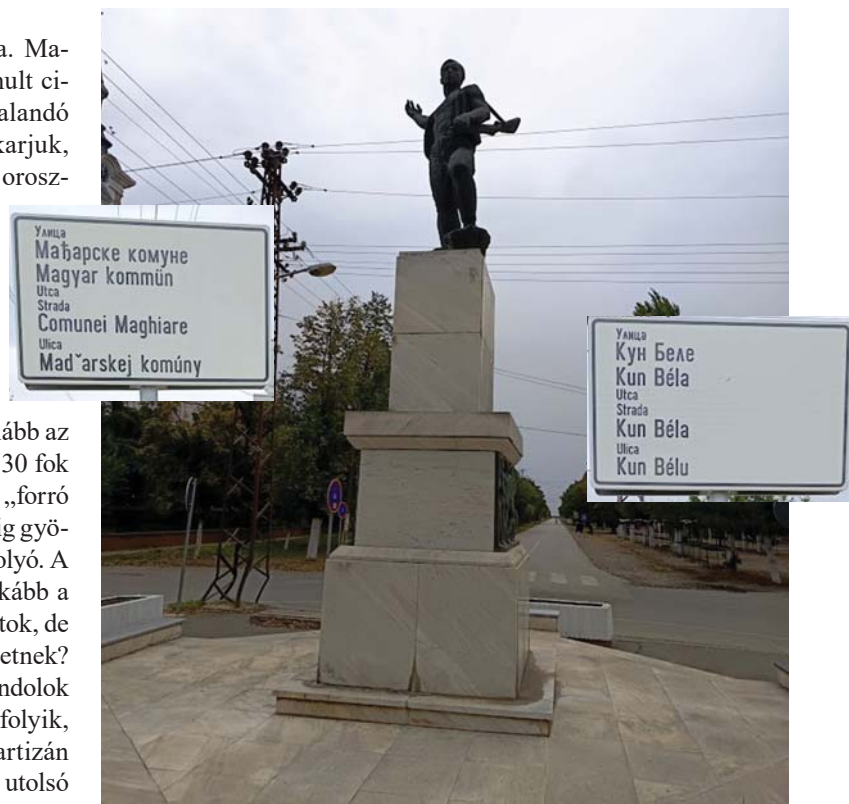
A táj egyébként lapos, de kies. Olyan, mint a határ felénk eső oldalán a Duna-Tisza köze, csak még laposabb. Bár egy pillanatra sem búj el a napocska, hogy legalább az égtájak alapján tudjuk, jól tartjuk-e kezünkben a térképet, 30 fok körüli a meleg. A széles rónán száguldó légáram az igazi „forró szél”. A Tisza folyó, akárhol is keljen át rajta a vándor, mindig gyönyörű. Nemhiába, egykor úgy tanították, a legmagyarabb folyó. A víz fölött ívelő híd hagy maga után kérdéseket, de méginkább a part közeli vízből kiálló rozsdás acélgerendák. Csak találgatok, de ezek még a harminc éve zajlott háború maradványai lehetnek? Bizony meglehet. Átkelve gyönyörű Tiszánkon, én így gondolok rá akkor is, ha épp nem magyar partok között folyik, hamarosan egy partizán állja utunkat. Azaz partizán szobor, aminél jobbra kanyarodunk utazásunk utolsó

etapja felé. Itt nem bontották le a partizánok szobrait, ezt szép dolognak tartom.

Megérkezve a határtól 130 kilométerre lévő célunkhoz, szerető magyar szív és csengő magyar szó fogad. Hát lehet-e ennél boldogabb egy fárasztó utazás lezárása külhonban? Aligha. A Kun Béla utca és a Magyar kommun utca vidékén bókászunk, útba ejtve Hunyadit, Arany Jánost, Dózsát, Munkácsyt, József Attilát, Kossuthot. Itt nem csak a partizánt nem bontották le, de az utcákat is békén hagyták. Ezt is szép dolognak tartom.

Vendéglátónk, Jovanovic Petar terüjl asztallal és érdekes beszélgetéssel teszi még gazdagabbá az élményt. Az újvidéki vasútállomáson történt balesetet követően az egyetemi ifjúság válaszokat követel a kormánytól. Mozgalmukhoz, mely egy Belgrádig tartó tüntető felvonulást is tartalmazott, csatlakoztak a társadalom különböző szegmenseiből. Értelmiség, vállalkozók, motorosok, fel sem lehet sorolni, ki mindenki. Előre hozott választások követelése volt az eredeti cél, ez már nem biztos, hogy kivihető, de mindenképpen le szeretnék cserélni a hivatásos politikusokból álló garnitúrát. A „studentek” célja, egy olyan parlament felállítása, amely megszünteti a hivatásos politikusok világát és csak olyanokat enged a törvényhozásba a jövőben, akik nem meggazdagodni, hanem a népet szolgálni szeretnék. Amennyiben ezt a céljukat elérik, egy év múltán új választásokat írnának ki, hogy visszaadják a hatalmat a népnek. Petar barátom lelkesen magyarázza a sok részletet is, de kicsit hosszú és fárasztó lenne mind idéznem, a lényeg talán érthető. A szerbek, s itt kiterjesztő értelemben ott élő magyar barátaink, rokonaink is értendők, nagy reményeket fűznek a következő választásokhoz. Én csak azt tudom nekik kívánni, hogy ne kelljen olyan nagyot csalódjanak, mint amekkorát nekünk kellett a rendszerváltás és minden választás után.

Hazafelé már enyhült a forróság, a partizánnál értelemszerűen balra kellett fordulni, s ha nem lenne a határ előtt kilométeres kamionsor, a fejünk sem hasogatna annyira a forró széltől.

Van más út!

Bemutakozott Gál Péter, a Munkáspárt jelöltje

Rákospentén mutatta be képviselőjelöltjét a Munkáspárt a múlt héten. Rákospente, Budapest XVII. kerülete a legnagyobb területű fővárosi kerület. Itt él Gál Péter, a Munkáspárt Országos Elnökségének tagja. A 2024-es önkormányzati választásokon már indult a párt polgármester-jelöltjeként. Átesett a tűzkeresztségen, és azóta is sok tapasztalatra tett szert a helyi munkában.

A Munkáspárt jó szívvel ajánlja a választók figyelmébe Gál Pétert, mondta Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Fiatal vállalkozó, két gyermeket nevel, itt él a kerületben, ismeri az itt élők gondjait, problémáit.

A Munkáspárt nem hivatásos politikusokat indít jelöltként, hanem olyan embereket, akik a mai magyar valóságból jönnek és az embereknek akarnak segíteni.

Itt élek, ismerem a mindennapi nehézségeket, látom, hogy az emberek küzdenek a megélhetéssel, a közlekedési gondokkal, az egészségügyi ellátással, az oktatás problémáival. Ezek a gondok nem csak a mi kerületünkben, hanem az egész országban jelen vannak – emelte ki beszédében Gál Péter.

Éppen ezért jelöltségem nem csak arról szól, hogy a kerület érdekeit képviselem – hanem arról is, hogy kimondjam: a magyar embereknek valódi változásra van szükségük, a rendszerrel van a baj.

A Munkáspárt mindig is világosan fogalmazott: a politika nem a gazdagokért, a bankokért, a multikért van, hanem az emberekért. Azért, hogy legyen munkájuk, tisztességes bevételük, biztonságos jövőjük. Azért, hogy a nyugdíjas megkapja a méltó ellátást, a fiatal pedig itthon találjon lehetőséget, ne kelljen külföldre menekülnie.

Sokan érzik ma úgy, hogy a politika távol van az emberektől. Mi, a Munkáspártban, éppen ellenkezőleg gondolkodunk: a politika ott kezdődik, hogy egy család hónap végén kijön-e a jövedelemből, van-e pénz gyógyszerre, tankönyvre, fűtésre.

Az én feladatom jelöltként az, hogy világossá tegyem: van más út, van olyan politika, amely nem a kiváltságos kevesekről, hanem a többségről, a munkájából élő magyar emberről szól.

Rákosmenti pillanatok

Rákosmentén kora reggel a piacon kezdte meg a Munkáspárt jelöltbemutató kampányát. Sokak ismerősként köszöntötték a Munkáspárt aktivistáit, hiszen a tavalyi önkormányzati választások előtt ugyanitt osztogatták a munkáspárti aktivisták a párt rölapjait. Kerezsi László budapesti elnök vezetésével lelkes csapat gyűlt össze. Egész délelőtt állták a sarat, majd Rákosmente főterén került sor Gál Péter munkáspárti jelölt bemutatására. A rendezvény résztvevői szép hagyományt elevenítettek fel. Megkoszorúzták a rákoshegyi ellenállók és az Egyetemi Táncsics Zászlóalj tagjainak emléktábláját. 1944 karácsonyán harcoltak a német megszállás és a nyilas rémuralom ellen.

